

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ**

**Αριθμός Γνωμοδότησης: 59/2018
ΤΟ ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
(Τμήμα Β')**
Συνεδρίαση της 27ης Μαρτίου του 2018

Σύνθεση :

Πρόεδρος : Αλέξανδρος Καραγιάννης, Αντιπρόεδρος του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.

Μέλη: Θεόδωρος Ψυχογιός, Δημήτριος Χανής, Ευφροσύνη Μπερνικόλα, Αδαμαντία Καπετανάκη, Ελένη Πασαμιχάλη, Χριστίνα Διβάνη, και Διονύσιος Χειμώνας, Νομικοί Σύμβουλοι του Κράτους.

Εισηγήτρια: Ιωάννα Λεμπέση, Πάρεδρος Ν.Σ.Κ. (γνώμη άνευ ψήφου).

Αριθμός ερωτήματος: Το υπ' αριθμ. 13392/02.02.2018 έγγραφο του Υπουργείου Οικονομίας και Ανάπτυξης (Γενική Διεύθυνση Διοικητικών Υπηρεσιών/Διεύθυνση Διαχείρισης & Ανάπτυξης Ανθρώπινου Δυναμικού/Τμήμα Κινητικότητας Υπαλλήλων).

Ερώτημα: **1)** Η αποζημίωση που θα χορηγηθεί στον δικηγόρο Λ.Θ., λόγω της αυτοδίκαιης λύσης της έμμισθης εντολής με τη συμπλήρωση του 67^{ου} έτους της ηλικίας του, θα υπολογισθεί με βάση τον συνολικό χρόνο υπηρεσίας που έχει συμπληρώσει στον ίδιο εντολέα (Δημόσιο) από 28.4.1981 ή θα υπολογισθεί από 19.4.1994, ημερομηνία από την οποία το Δημόσιο υποχρεώθηκε, δυνάμει δικαστικών αποφάσεων, να δέχεται εκ νέου τις νομικές του υπηρεσίες; **2)** Στην περίπτωση που η ανωτέρω αποζημίωση πρέπει να υπολογισθεί με βάση τον

συνολικό χρόνο υπηρεσίας (36 χρόνια, 0 μήνες, 7 ημέρες), πρέπει να ληφθεί υπόψη κατά τον υπολογισμό του ύψους της αποζημίωσης που δικαιούται σήμερα ο ως άνω δικηγόρος, το γεγονός ότι ο τελευταίος έχει ήδη λάβει ως αποζημίωση για την απόλυσή του στις 19.8.1993, το ποσό των 5.313.581 δρχ. (15.593,78 €), που αντιστοιχούσε σε 18 μηνιαίες αποδοχές και το οποίο αρνήθηκε να επιστρέψει, καθόσον με την αριθμ. 775/1996 αμετάκλητη απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών απορρίφθηκε ένσταση συμφητισμού της ως άνω αποζημίωσης απόλυσης, που είχε προβάλει το Δημόσιο, με την αιτιολογία ότι το χρηματικό ποσό της αποζημίωσης απόλυσης δεν είναι επιστρεπτέο, δεν συνιστά ανταπαίτηση και δεν μπορεί να προταθεί σε συμφητισμό; και 3) Στην περίπτωση καταφατικής απάντησης επί του δευτέρου ερωτήματος, από το ποσό της αποζημίωσης που ο ανωτέρω δικαιούται να λάβει, θα αφαιρεθεί το συγκεκριμένο ποσό που είχε λάβει τότε ως αποζημίωση ή το ποσό που αντιστοιχεί στο χρονικό διάστημα για το οποίο έχει ήδη λάβει αποζημίωση (28.4.1981 έως 19.8.1993);

Επί των ως άνω ερωτημάτων το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους (Τμήμα Β') γνωμοδότησε, ομοφώνως, ως εξής:

Ιστορικό

Από το έγγραφο της ερωτώσης υπηρεσίας και τα συνοδεύοντα αυτό στοιχεία προκύπτει το ακόλουθο πραγματικό:

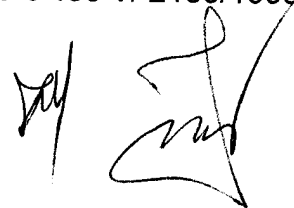
1. Ο δικηγόρος Λ.Θ, παρέιχε τις νομικής φύσης υπηρεσίες του στο Υπουργείο Οικονομίας και Ανάπτυξης, με πάγια αντιμισθία μέχρι 31.12.2017 που αποχώρησε υποχρεωτικά και λύθηκε αυτοδίκαια η έμμισθη εντολή, λόγω συμπλήρωσης του 67^{ου} έτους της ηλικίας του. Ως τότε είχε τις ακόλουθες υπηρεσιακές μεταβολές:
2. Απασχολήθηκε με σύμβαση ανάθεσης έργου στο τέως Υπουργείο Συντονισμού από 28.4.1981 μέχρι και 9.8.1981, σύμφωνα με την αριθ. πρωτ. ΔΚ 4280/2.3.1981 απόφαση ανάθεσης έργου.
3. Προσλήφθηκε με την αριθ. ΔΚ 13861/2.7.1981 απόφαση, σύμφωνα με τις διατάξεις των παραγράφων 3 και 4 του άρθρου 2 του ν. 992/1979, στη Γενική Διεύθυνση Ευρωπαϊκών Υποθέσεων, με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου σε θέση ειδικού επιστημονικού προσωπικού, από 10.8.1981 (ημερομηνία ανάληψης) έως 30.6.1984. Με την αριθ. πρωτ. ΔΚ 10298/1324/30.6.1982 απόφαση διαπιστώθηκε η

λήξη της σύμβασής του και απολύθηκε αναδρομικά από 1.3.1982, παρείχε όμως τις υπηρεσίες του μέχρι 30.6.1982.

4. Επαναδιορίσθηκε με την αριθ. πρωτ. ΔΚ 10341/1325/30.6.1982 απόφαση, που εγκρίθηκε με την αριθ. 3636/1.11.1982 πράξη της Τριμελούς Επιτροπής Υπουργών, από 1.7.1982, με την ίδια ανωτέρω νομική σχέση και ιδιότητα. Ανανεώθηκε η σύμβασή του με την αριθ. πρωτ. ΔΚ 3941/15.2.1983 απόφαση από τη λήξη της μέχρι 31.12.1983 και παρατάθηκε μέχρι 30.6.1984, με την αριθ. πρωτ. ΔΚ 1686/19.1.1984 απόφαση. Με την αριθ. ΔΙΠΙΔ/Φ.42/35/8350/30.5.84 (ΦΕΚ 345/Β/30.5.84) απόφαση του Υπουργού Προεδρίας της Κυβέρνησης παρατάθηκε αυτοδίκαια η σύμβασή του μέχρι 31.8.1984. Με την αριθ. πρωτ. ΔΚ 28502/31.10.1984 απόφαση μετατράπηκε η σύμβασή του από ορισμένου χρόνου σε σύμβαση αορίστου χρόνου από 1.7.1982, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 63 παρ. 5 του νδ 3026/54 (Κώδικας Περί Δικηγόρων). Προσέφερε τις υπηρεσίες του μέχρι 19.8.1993 που απολύθηκε λόγω κατάργησης των θέσεων των νομικών συνεργατών του τότε Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 8 του άρθρου 5 του ν. 2160/1993 και του καταβλήθηκε η προβλεπόμενη αποζημίωση με την αριθ. πρωτ. 63691/31.8.1993 απόφαση που ανερχόταν σε δεκαοκτώ (18) πάγια μηνιαίες περιοδικές αμοιβές, συνολικού ποσού 5.313.581 δρχ. (15.593,78 €).
5. Επαναπροσελήφθη στο τότε Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας, με την αριθ. πρωτ. 15491/13.4.1994 απόφαση, σύμφωνα με τις διατάξεις των παραγράφων 6 και 20 του άρθρου 25 του ν. 2190/1994, δεν απεδέχθη όμως τους όρους πρόσληψης (επιστροφή της καταβληθείσης αποζημίωσης) και η απόφαση πρόσληψης ανεκλήθη με την αριθ. πρωτ. 5082/1.2.1995 απόφαση.
6. Με την υπ' αριθ. 775/1996 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών υποχρεώθηκε το Ελληνικό Δημόσιο να δέχεται τις νομικές υπηρεσίες του ανωτέρω, ως δικηγόρου με σχέση έμμισθης εντολής, με πάγια αντιμισθία, σε θέση από τις συσταθείσες στο Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας (άρθρο 25 παρ. 20 εδ. β' του ν. 2190/1994) από 19.4.1994 και εφεξής, και αναγνωρίσθηκε ότι του οφείλει, ως αποδοχές υπερημερίας, το συνολικό ποσό των 5.624.730 δραχμών. Ειδικότερα, έγινε δεκτό ότι η διάταξη του άρθρου 25 παρ. 20 εδ. δ' του ν. 2190/1994 αντίκειται ευθέως στη διάταξη του άρθρου 4 παρ. 1 του ισχύοντος Συντάγματος και είναι ανίσχυρη ως αντισυνταγματική, το δε Ελληνικό Δημόσιο όφειλε να πληρώσει τις ως

άνω θέσεις των δικηγόρων, χωρίς να τους υποχρεώσει να επιστρέψουν τη ληφθείσα αποζημίωση, τυχόν δε άρνηση των αρμοδίων οργάνων του να προβεί στην πρόσληψή τους με τη δικαιολογία ότι δεν είχαν επιστρέψει την εν λόγω αποζημίωση ελέγχεται ως παράνομη. Ακολούθως, απέρριψε την ένσταση του δημοσίου ότι στις ως άνω αποδοχές υπερημερίας πρέπει να συμψηφιστεί το ποσό της ληφθείσας από τον ενάγοντα αποζημίωσης, ως αβάσιμη, με την αιτιολογία ότι το ποσό της αποζημίωσης του ενάγοντος δεν είναι επιστρεπτέο και ως εκ τούτου δεν συνιστά νόμιμη ανταπαίτηση του Δημοσίου, δυναμένη να προταθεί προς συμψηφισμό προς την προβαλλόμενη ένδικη αξίωση του ενάγοντος για αναγνώριση οφειλής του Δημοσίου προς αυτόν των αποδοχών του υπερημερίας. Περαιτέρω, με την αριθμ. 924/2000 απόφαση του Εφετείου Αθηνών απορρίφθηκαν αντίθετες εφέσεις του Λ. Θ. και του Ελληνικού Δημοσίου κατά της παραπάνω απόφασης και με το αριθμ. 1130/2002 πρακτικό του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, έγινε δεκτό να μην ασκηθεί αίτηση αναίρεσης κατά της ανωτέρω εφετειακής απόφασης, οπότε η ως άνω υπ' αριθμ. 775/1996 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών κατέστη αμετάκλητη.

7. Με την υπ' αριθμ. 1568/2001 απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας ακυρώθηκαν: α) η υπ' αριθμ. 15491/13.4.1994 απόφαση του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας (Γ' 64/19.4.1994), κατά το μέρος που όριζε ότι η επαναπρόσληψη του αιτούντος δικηγόρου (Λ.Θ.) στο Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας ισχύει με τον όρο προσκόμισης του γραμματίου Δημοσίου Ταμείου της υπ' αριθμ. 14734/8.4.1994 κοινής υπουργικής αποφάσεως (Β' 255/8.4.1994), εντός δεκαπέντε (15) ημερών από τη δημοσίευση της ακυρούμενης απόφασης και β) η υπ' αριθμ. 5082/1.2.1995 απόφαση ανάκλησης πρόσληψης του ιδίου ως άνω Υπουργού (Γ' 25/9.2.1995) κατά το μέρος που αφορούσε τον αιτούντα. Ειδικότερα, με την απόφαση αυτή, αφού έγινε δεκτό ότι ο αιτών (Λ.Θ.) κατείχε θέση νομικού συνεργάτη με σχέση έμμισθης εντολής του άρθρου 63 παρ. 4 του Κώδικα περί Δικηγόρων και παρείχε νομικές υπηρεσίες με πάγια αντιμισθία, απερρίφθησαν καταρχάς οι λόγοι ακύρωσης με τους οποίους ο αιτών προέβαλε ότι η υποχρέωση επιστροφής της ως άνω αποζημίωσής του αντίκειται στις συνταγματικά κατοχυρωμένες αρχές της ισότητας και της οικονομικής ελευθερίας (άρθρα 4 και 5 του Συντάγματος) σε σχέση με εκείνους που προσελήφθησαν σε θέσεις ειδικού επιστημονικού προσωπικού σύμφωνα με τις διατάξεις των εδαφίων γ και δ της παραγράφου 8 του άρθρου 5 του ν. 2160/1993,

καθώς έγινε δεκτό ότι η πρόσληψη των απολυθέντων δικηγόρων, μεταξύ των οποίων και του αιτούντος, βάσει της παραγράφου 20 του άρθρου 25 του ν. 2190/1994 με τίτλο «επαναπρόσληψη απολυθέντων», πραγματοποιείται με επαναπρόσληψη και όχι με νέα πρόσληψη των απολυθέντων, το γεγονός δε αυτό διαφοροποιεί ουσιωδώς τις δύο πιο πάνω κατηγορίες δικηγόρων και δικαιολογεί την επιβολή στη δεύτερη από αυτές της υποχρέωσης επιστροφής της επίμαχης αποζημίωσης, ενώ περαιτέρω έγινε δεκτό ότι η υποχρέωση επιστροφής της εν λόγω αποζημίωσης που θεσπίστηκε με την παραπάνω διάταξη (άρθρο 25 παρ. 20 του ν.2190/1994) δεν αποτελεί όρο για την επαναπρόσληψη των αναφερομένων σ' αυτήν δικηγόρων, δεδομένου ότι η υποχρέωση αυτή δεν συνδέεται κατά νόμο με την πρόσληψη και το Δημόσιο δικαιούται να επιδιώξει την επιστροφή της κατ' άλλο τρόπο. Κατόπιν της παραπάνω απόφασης, ο Λ.Θ. ανέλαβε εκ νέου καθήκοντα στις 4.9.2001.

8. Με τις υπ' αριθμ. 1460/2012 και 486/2016 αποφάσεις του Αρείου Πάγου, οι οποίες εκδόθηκαν κατόπιν άσκησης νέων αγωγών του ως άνω δικηγόρου, με τις οποίες ζητούσε μισθούς υπερημερίας για μεταγενέστερα χρονικά διαστήματα και στο πλαίσιο των οποίων το Δημόσιο προέβαλε εκ νέου ένσταση συμψηφισμού για το ποσό της εν λόγω αποζημίωσης, έγινε δεκτό ότι η ένσταση συμψηφισμού της εισπραχθείσης από τον ενάγοντα αποζημίωσης απόλυσης προτάθηκε και απορρίφθηκε με την 775/1996 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, η οποία κατέστη τελεσίδικη λόγω μη προσβολής από το εναγόμενο της σχετικής απορριπτικής διάταξης με λόγο έφεσης και συνεπώς καλύπτεται από το δεδικασμένο της παραπάνω απόφασης, το οποίο εκτείνεται και στις ενστάσεις που προτάθηκαν, μη δυνάμενο να αμφισβητηθεί σε νέα δίκη μεταξύ των ίδιων διαδίκων και για την ίδια έννομη σχέση. Περαιτέρω, έγινε δεκτό ότι η υπό του Δημοσίου επίδοση της Δ105502/162779/19.4.2002 εξώδικης δήλωσης συμψηφισμού στον ενάγοντα, πριν από την άσκηση της κρινόμενης αγωγής, με την οποία πρότεινε σε συμψηφισμό το ποσό της αποζημίωσης απόλυσης και η οποία δεν αποτελεί στην πραγματικότητα ένσταση συμψηφισμού αλλά απλή ένσταση εξόφλησης, έχει καλυφθεί και αυτή από το δεδικασμένο της 924/2000 απόφασης του Εφετείου Αθηνών, με την οποία επικυρώθηκε η 775/1996 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, καθώς η ως άνω ένσταση εξόφλησης δεν προτάθηκε στη δίκη εκείνη, ενώ μπορούσε να προταθεί.

9. Ήδη, με την αριθμ. 257/2.1.2018 πράξη του Υπουργού Οικονομίας και Ανάπτυξης διαπιστώθηκε η υποχρεωτική αποχώρηση και αυτοδίκαιη λύση της σχέσης έμμισθης εντολής παροχής νομικών υπηρεσιών με πάγια αντιμισθία, που συνέδεε τον ως άνω δικηγόρο με το Υπουργείο Οικονομίας και Ανάπτυξης, στις 31.12.2017, ημερομηνία κατά την οποία συμπλήρωσε το εξηκοστό έβδομο (67) έτος της ηλικίας του (ΦΕΚ με αριθ. 14/Γ' /18.1.2018).

Νομοθετικό πλαίσιο

10. Στα άρθρα 45 και 46 του Κώδικα Δικηγόρων (ν.4194/2013, Α' 208), με τα οποία ρυθμίζονται, μεταξύ των άλλων, τα θέματα της υποχρεωτικής αποχώρησης των έμμισθων δικηγόρων και της αποζημίωσής τους, ορίζονται τα εξής:

Άρθρο 45: «Περιορισμοί στους έμμισθους δικηγόρους 1. Η σύμβαση του έμμισθου δικηγόρου που συμπληρώνει το 67ο έτος της ηλικίας του και θεμελιώνει συνταξιοδοτικό δικαίωμα για πλήρη σύνταξη από το Ενιαίο Ταμείο Ανεξάρτητα Απασχολουμένων (Ε.Τ.Α.Α.) λύεται και δεν επιτρέπεται να προσληφθεί ως έμμισθος στο Δημόσιο και ευρύτερο δημόσιο τομέα. Το 67ο έτος θεωρείται ότι συμπληρώνεται την 31η Δεκεμβρίου του αντίστοιχου έτους. Στην περίπτωση αυτή ο δικηγόρος λαμβάνει την αποζημίωση του άρθρου 46 παράγραφος 3 του Κώδικα. 2. Δικηγόροι που προσφέρουν τις νομικές ή δικηγορικές υπηρεσίες τους με πάγια περιοδική αμοιβή σε υπηρεσίες, οργανισμούς, επιχειρήσεις και κάθε είδους νομικά πρόσωπα και υπάγονται ή θα υπαχθούν για τις υπηρεσίες τους αυτές στην ασφάλιση του ασφαλιστικού οργανισμού που καλύπτει το προσωπικό του εντολέα τους είτε βάσει του Κανονισμού ή Οργανισμού του ασφαλιστικού φορέα είτε από τις κείμενες διατάξεις, αποχωρούν υποχρεωτικά και η σύμβαση τους λύεται αυτοδικαίως, αφότου θεμελιώσουν από τις παραπάνω υπηρεσίες τους δικαίωμα για πλήρη σύνταξη κατά τη νομοθεσία που διέπει τον Οργανισμό αυτό. Στις περιπτώσεις αυτές οι αποχωρούντες δικαιούνται να λάβουν κατ' επιλογήν τους, είτε την προβλεπόμενη, εξαιτίας της αποχώρησής τους, εφάπαξ πλήρη παροχή από τον ασφαλιστικό οργανισμό είτε την αποζημίωση που προβλέπεται στο άρθρο 46 του Κώδικα. 3.....».

Άρθρο 46: «Διάρκεια και λήξη έμμισθης εντολής – αποζημίωση 1.....2.....3. α) Αν η έμμισθη εντολή του δικηγόρου λυθεί για οποιονδήποτε λόγο που αναφέρεται στην πρώτη παράγραφο, πλην της οικειοθελούς αποχώρησης, ο έμμισθος δικηγόρος δικαιούται να εισπράξει από τον εντολέα του αποζημίωση. Η αποζημίωση

προβλέπεται αναλόγως με το χρόνο διάρκειας της έμμισθης εντολής και ισούται: α).....ια) με δώδεκα μηνιαίες παροχές αν έχει συμπληρώσει δεκαέξι έτη υπηρεσίας. β) Γι' αυτούς που απασχολούνται και έχουν συμπληρώσει στον ίδιο εντολέα προϋπηρεσία πάνω από δεκαεπτά έτη, κατά το χρόνο έναρξης ισχύος του ν. 4093/2012 (Α' 222), όπως συμπληρώθηκε με το άρθρο 39 του ν. 4111/2013 (Α' 18), καταβάλλεται αποζημίωση απόλυσης επιπλέον της προβλεπόμενης στο προηγούμενο εδάφιο οποτεδήποτε και αν απολυθούν κατά την εξής αναλογία: α).....ιβ) για 28 έτη προϋπηρεσίας συμπληρωμένα 12 μηνών αποζημίωση. Ο υπολογισμός της ως άνω αποζημίωσης γίνεται σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στην περίπτωση 3 της υποπαραγράφου ΙΑ.12 του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012, όπως ισχύει, σε συνδυασμό με το άρθρο 39 του ν. 4111/2013. 4. Μέχρι την πλήρη εξόφληση της πιο πάνω αποζημίωσης, ο έμμισθος δικηγόρος δικαιούται να λαμβάνει τις μηνιαίες αποδοχές που ελάμβανε κατά την ημέρα της επίδοσης του εγγράφου της καταγγελίας.....».

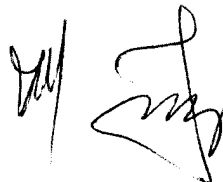
11. Στο άρθρο 11 του ν. 1232/1982 (Α' 22) ορίζονται τα εξής: «Λήξη θητείας γιατρών και δικηγόρων. 1. Επαναφέρονται σε ισχύ οι διατάξεις των παραγράφων 2 έως και 5 του άρθρου 10 του Ν.Δ. 4352/1964 και αντικαθίστανται ως εξής: "2. Η προβλεπόμενη από τις κείμενες διατάξεις θητεία ή σύμβαση ορισμένου χρόνου πέρα του εξαμήνου ή αορίστου χρόνου παροχής υπηρεσιών ή σύμβαση μισθώσεως έργου από γιατρούς, καθώς και η έμμισθη εντολή ή η σύμβαση παροχής νομικών υπηρεσιών από νομικούς ή δικαστικούς συμβούλους και δικηγόρους στο δημόσιο και στα αναφερόμενα στο άρθρο 9 του παρόντος νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, επιχειρήσεις, οργανισμούς κλπ. Και στους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοικήσεως και τα εποπτευόμενα από αυτούς ιδρύματα, νομικά πρόσωπα και επιχειρήσεις, λήγει την 28 Φεβρουαρίου 1982 και οι προσφέροντες τις παραπάνω υπηρεσίες απολύονται την 1 Μαρτίου 1982. 3.....».

12. Στο άρθρο 24 παρ. 4 του ν. 1868/1989 (Α' 230) ορίζονται τα εξής: «1.... 4. Δικηγόροι ή νομικοί σύμβουλοι που υπηρετούσαν στον κατά τις κείμενες διατάξεις δημόσιο τομέα με πάγια αντιμισθία και απολύθηκαν με τις διατάξεις του άρθρου 11 του ν. 1232/1982, του άρθρου 21, παρ. 7 και 8 του ν. 1400/1983 επανέρχονται στην υπηρεσία από την οποία απομακρύνθηκαν χωρίς προηγούμενη πράξη του νομικού προσώπου στο οποίο υπηρετούσαν. Οι διαπιστωτικές πράξεις της απόλυσης τους ανακαλούνται, και οι απολυθέντες

επανέρχονται στην υπηρεσία από την οποία απομακρύνθηκαν, ανεξάρτητα από το αν έχουν ή όχι κριθεί με δικαστική απόφαση ως προς το αν είχαν ή όχι πλήρη απασχόληση. Οι δικηγόροι εμφανίζονται στην υπηρεσία από την οποία απολύθηκαν "μέχρι την 31 Δεκεμβρίου 1991"¹ και αναλαμβάνουν χωρίς άλλο υπηρεσία. Ο χρόνος εκτός υπηρεσίας των επανερχομένων θεωρείται χρόνος πραγματικής συντάξιμης υπηρεσίας, υπολογίζεται για κάθε άλλο δικαίωμα αντίστοιχης πραγματικής υπηρεσίας και οι συμβάσεις τους θεωρούνται ότι συνεχίζονται χωρίς διακοπή. Οι αξιώσεις των δικηγόρων αυτών για αποδοχές από την απομάκρυνσή τους "μέχρι την 31 Δεκεμβρίου 1991" θεωρούνται παραγεγραμμένες. Τα ποσά όμως που εισπράχθησαν από αυτούς μέχρι σήμερα για αποζημίωση ή μισθούς υπερημερίας δεν αναζητούνται. Οι εκκρεμείς δίκες καταργούνται».

13. Στο άρθρο 5 παρ. 8 του ν. 2160/1993 (Α' 198) ορίζονται τα εξής:
- « α) Καταργούνται οι 37 θέσεις νομικών συνεργατών του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας και οι σχέσεις τους με το Δημόσιο λύονται αυτοδικαίως ένα μήνα μετά τη δημοσίευση του παρόντος, χωρίς καμία διατύπωση. Στους δικηγόρους, των οποίων λύονται έτσι οι σχέσεις, καταβάλλεται η αποζημίωση, που προβλέπεται από τον Κώδικα περί Δικηγόρων 9ν.δ. 3024/1954, όπως ισχύει σήμερα). β) Εντός της ανωτέρω προθεσμίας του ενός μηνός οι 37 εκ των ανωτέρω καταργούμενες θέσεις νομικών συνεργατών του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας μπορούν να διατηρηθούν και να κατανεμηθούν μεταξύ των λοιπών Υπουργείων και των υπ' αυτών εποπτευόμενων Ν.Π.Δ.Δ. με κοινή απόφαση του αρμόδιου υπουργού και του Υπουργού προεδρίας της κυβέρνησης μόνον εφόσον υποβληθεί προς τούτο αίτημα απολυόμενου κατά το εδάφιο α του παρόντος άρθρου. Στις ούτως δημιουργούμενες θέσεις προσλαμβάνονται με σχέση παροχής υπηρεσιών με πάγια αντιμισθία οι ανωτέρω υπό απόλυση νομικοί συνεργάτες του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας. γ) Συνιστώνται στο Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας δέκα (10) θέσεις Ειδικού Επιστημονικού Προσωπικού για θέματα παρακολούθησης και υποβοήθησης της προσαρμογής του εσωτερικού δικαίου προς το κοινοτικό, οι οποίες καλύπτονται από προσωπικό μόνιμο ή με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου (ν. 993/1979) ή, προκειμένου για δικηγόρους, με σχέση παροχής υπηρεσιών πάγια αντιμισθία. δ) Η

¹ Η εντός " " φράση της παρ. 4 του άρθρου 24 αντικαταστάθηκε με το άρθρο 24 παρ. 6 του ν. 1968/1991 (Α' 150).

πρόσληψη του προσωπικού του προηγούμενου εδαφίου γίνεται κατά τις διατάξεις περί προσλήψεως στο Δημόσιο ειδικού επιστημονικού Προσωπικού, εκτός αν πρόκειται για δικηγόρους, των οποίων λύθηκε η σύμβαση κατά το εδάφιο α' του παρόντος. Η επιλογή και πρόσληψη των τελευταίων γίνεται κατά παρέκκλιση από κάθε άλλη διάταξη με Υπουργική Απόφαση. ε) Οι αποδοχές του προσωπικού του εδαφίου γ του παρόντος άρθρου ορίζονται με κοινές αποφάσεις των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών».

14. Στο άρθρο 25 παρ. 6 και 20 του ν.2190/1994 (Α' 28) ορίζονται τα εξής:

« Επαναπρόσληψη απολυθέντων 1.....6. Ο χρόνος, τον οποίο οι απολυθέντες και επαναπροσληφθέντες κατά τη διαδικασία του παρόντος άρθρου διήνυσαν εκτός υπηρεσίας, λαμβάνεται υπόψη μόνο για τον υπολογισμό, κατά τις κείμενες διατάξεις ή κανονισμούς, της προϋπηρεσίας τους. Όλοι οι επαναπροσλαμβανόμενοι κατ' εφαρμογή του παρόντος άρθρου και του επόμενου άρθρου 26 δεν λαμβάνουν οποιοσδήποτε αποδοχές ή αποζημίωση για το χρόνο από την απόλυσή τους έως την επαναπρόσληψη. Απαιτήσεις των οπωσδήποτε επαναπροσλαμβανομένων, κατ' εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος άρθρου και του επόμενου άρθρου 26, κηρύσσονται παραγεγραμμένες. 7..... 20. Για την επαναπρόσληψη σε άλλα υπουργεία, ν.π.δ.δ. και ο.τ.α. των νομικών συνεργατών του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας, που απολύθηκαν με τις διατάξεις της παρ. 8 (περιπτ. α') του άρθρου 5 του ν. 2160/1993 (ΦΕΚ 118 Α'), ορίζεται προθεσμία εφαρμογής των διατάξεων της περίπτωσης β' της αυτής ως άνω παραγράφου τριών (3) μηνών από τη δημοσίευση του παρόντος. Συνιστώνται στο Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας δέκα (10) θέσεις δικηγόρων, τις οποίες καταλαμβάνουν με απόφαση του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας ισάριθμοι δικηγόροι του προηγούμενου εδαφίου. Η απόφαση του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας εκδίδεται εντός μηνός από τη δημοσίευση του παρόντος. Όσοι εκ των ανωτέρω έχουν λάβει την προβλεπόμενη από την αυτήν ως άνω διάταξη αποζημίωση οφείλουν να την επιστρέψουν είτε εφάπαξ είτε σε δόσεις ή με παρακράτηση εκ των αποδοχών τους. Με απόφαση του Υπουργού των Οικονομικών και του κατά περίπτωση αρμόδιου υπουργού καθορίζεται ο αριθμός των δόσεων ή το ποσό της παρακράτησης και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια».

15. Στο άρθρο 17 παρ. 9 του ν.2527/1997 (Α' 206) ορίζεται ότι: « 9. Ο χρόνος υπηρεσίας των επαναπροσλαμβανομένων, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 25 του ν. 2190/1994, καθώς και των προσλαμβανομένων σε ασφαλιστικά ταμεία,

σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 14 παρ. 25 του ν. 2266/1994, που έχουν διανύσει στους φορείς από τους οποίους είχαν απολυθεί και ο εκτός υπηρεσίας χρόνος των προσλαμβανομένων σε ασφαλιστικά ταμεία, βάσει της ανωτέρω διάταξης, αποτελεί χρόνο πραγματικής υπηρεσίας για κάθε συνέπεια από της επαναπρόσληψης ή πρόσληψής τους».

16. Στα άρθρα 321, 322, 324 και 325 Κ.Πολ.Δ. ορίζονται τα εξής:

Άρθρο 321: « Όσες οριστικές αποφάσεις των πολιτικών δικαστηρίων δεν μπορούν να προσβληθούν με ανακοπή ερημοδικίας και έφεση είναι τελεσίδικες και αποτελούν δεδικασμένο».

Άρθρο 322: « 1. Το δεδικασμένο εκτείνεται στο ουσιαστικό ζήτημα που κρίθηκε, αν η απόφαση έκρινε οριστικά για μια έννομη σχέση που έχει προβληθεί με αγωγή, ανταγωγή, κύρια παρέμβαση ή ένσταση συμψηφισμού. Το δεδικασμένο εκτείνεται επίσης και στο δικονομικό ζήτημα που κρίθηκε οριστικά. 2.....».

Άρθρο 324: « Δεδικασμένο υπάρχει μεταξύ των ίδιων προσώπων με την ίδια ιδιότητα μόνο για το δικαίωμα που κρίθηκε και εφόσον πρόκειται για το ίδιο αντικείμενο και την ίδια ιστορική και νομική αιτία».

Άρθρο 325: «Το δεδικασμένο ισχύει υπέρ και κατά 1) των διαδίκων, 2).....».

Άρθρο 330: «Το Δεδικασμένο εκτείνεται στις ενστάσεις που προτάθηκαν, καθώς και σε εκείνες που μπορούσαν να προταθούν και δεν προτάθηκαν. Από τις ενστάσεις που δεν προτάθηκαν εξαιρούνται εκείνες που στηρίζονται σε αυτοτελές δικαίωμα που μπορεί να ασκηθεί και με κύρια αγωγή».

Άρθρο 522: «Με την άσκηση της έφεσης η υπόθεση μεταβιβάζεται στο δευτεροβάθμιο δικαστήριο μέσα στα όρια που καθορίζονται από την έφεση και τους πρόσθετους λόγους».

Ερμηνεία διατάξεων

Από τις προπαρατιθέμενες διατάξεις, ερμηνευόμενες αυτοτελώς και σε συνδυασμό, συνάγονται τα ακόλουθα:

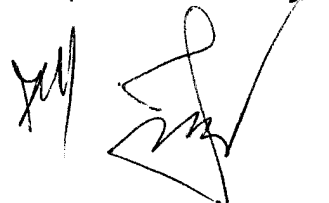
17. Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 45 παρ.2 του Κώδικα περί Δικηγόρων (ν. 4194/2013), σε περίπτωση που δικηγόρος παρέχει τις νομικές ή δικηγορικές του υπηρεσίες με πάγια περιοδική αμοιβή σε υπηρεσίες, οργανισμούς, επιχειρήσεις και κάθε είδους νομικά πρόσωπα και υπάγεται για τις υπηρεσίες του αυτές στην ασφάλιση του ασφαλιστικού οργανισμού που καλύπτει το προσωπικό του εντολέα

του, αποχωρεί υποχρεωτικά και η σύμβασή του λύεται αυτοδικαίως, αφότου θεμελιώσει από τις παραπάνω υπηρεσίες του δικαίωμα για πλήρη σύνταξη κατά τη νομοθεσία που διέπει τον Οργανισμό αυτό και του καταβάλλεται, κατ' επιλογή του, είτε η προβλεπόμενη εφάπαξ πλήρη παροχή από τον ασφαλιστικό οργανισμό, είτε η αποζημίωση που προβλέπεται στο άρθρο 46 του ίδιου Κώδικα (ΣΤΕ 798/2012, 3776/2008, ΝΣΚ 12/2018, 240/2014), το ύψος της οποίας κλιμακώνεται ανάλογα με το χρόνο διάρκειας της έμμισθης εντολής στον ίδιο εντολέα, όπως αυτό προσδιορίζεται στο άρθρο 46 του ν. 4194/2013.

- 18.** Κατά την έννοια των διατάξεων των άρθρων 321, 322 και 324 Κ.Πολ.Δ. η τελεσίδικη απόφαση αποτελεί δεδικασμένο που δεν επιτρέπει να αμφισβητηθεί και να καταστεί αντικείμενο νέας δίκης το δικαίωμα που κρίθηκε και η δικαιολογική σχέση από την οποία αυτό έχει παραχθεί. Η απαγόρευση αυτή ενεργεί τόσο θετικά, με την έννοια ότι το δικαστήριο ενώπιον του οποίου ανακύπτει εξ αφορμής άλλης δίκης, είτε ως κύριο είτε ως προδικαστικό ζήτημα, το δίκαιο που κρίθηκε με τελεσίδικη απόφαση, οφείλει να θέσει ως βάση της απόφασής του το δεδικασμένο που προκύπτει από την προηγούμενη απόφαση, λαμβάνοντάς το ως αμάχητη αλήθεια, όσο και αρνητικά, με την έννοια ότι απαγορεύεται η συζήτηση νέας αγωγής για το ίδιο δικαίωμα για την ύπαρξη ή μη του οποίου υπάρχει δεδικασμένο. Το δεδικασμένο αυτό εκτείνεται στο ουσιαστικό ζήτημα για έννομη σχέση που προβλήθηκε με αγωγή, ανταγωγή, κύρια παρέμβαση και ένσταση συμψηφισμού. Έννομη σχέση κατά την έννοια των ανωτέρω διατάξεων είναι το σύνολο των έννομων συνεπειών που κρίθηκαν τελεσίδικα και όχι τα πραγματικά γεγονότα που γέννησαν ή απόσβησαν τις έννομες συνέπειες. Το δεδικασμένο παράγεται και από τελεσίδικη δικαστική απόφαση που εκδίδεται επί αναγνωριστικής αγωγής, αφού και στην περίπτωση αυτή η απόφαση που εκδίδεται τέμνει τη διαφορά, όπως και στην περίπτωση της καταψηφιστικής αγωγής, και η έκταση αυτού προσδιορίζεται από το περιεχόμενο του αιτήματος που απευθύνεται προς το δικαστήριο (ΟΛΑΠ 959/1985 ΑΠ1460/2012, 486/2016).
- 19.** Περαιτέρω κατά το άρθρο 330 ΚΠολΔ, το δεδικασμένο εκτείνεται και στις ενστάσεις που προτάθηκαν καθώς και σ' εκείνες που μπορούσαν να προταθούν και δεν προτάθηκαν. Από τις ενστάσεις που δεν προτάθηκαν εξαιρούνται εκείνες που στηρίζονται σε αυτοτελές δικαίωμα που μπορεί ν' ασκηθεί και με κύρια αγωγή. Μεταξύ των ενστάσεων οι οποίες καλύπτονται από το δεδικασμένο μολονότι δεν

προτάθηκαν αν και μπορούσαν να προταθούν, περιλαμβάνεται και η στηριζόμενη στη διάταξη του άρθρου 416 ΑΚ ένσταση εξόφλησης (ΑΠ 1460/2012, 486/2016)

20. Εξάλλου, όπως έχει κριθεί στην εξεταζόμενη περίπτωση με τις υπ' αριθμ. 1460/2012, 486/2016 αποφάσεις του Αρείου Πάγου, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 522, 321 και 322 Κ.Πολ.Δ., η διάταξη της πρωτόδικης απόφασης (776/1996) με την οποία απερρίφθη η προταθείσα ένσταση συμψηφισμού ως μη νόμιμη, χωρίς να εκκληθεί η σχετική απορριπτική διάταξη αυτής, κατέστη τελεσίδικη και παρήγαγε δεδικασμένο μη δυνάμενο να αμφισβητηθεί σε νέα δίκη μεταξύ των ίδιων διαδίκων και για την ίδια έννομη σχέση.
21. Περαιτέρω, όπως κρίθηκε στην εξεταζόμενη περίπτωση με την υπ' αριθμ. 1568/2001 απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας, η πλήρωση των θέσεων της παραγράφου 20 του άρθρου 25 του ν.2190/1994 πραγματοποιείται με επαναπρόσληψη των δικηγόρων που απολύθηκαν σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 5 παρ. 8 εδ. α' του ν.2160/1993, και όχι με νέα πρόσληψη αυτών. Εξάλλου, το ότι πρόκειται περί επαναπρόσληψης και όχι νέας πρόσληψης έγινε δεκτό και με τις υπ' αριθμ. 291/1994 (Ολομ.) και 299/2013 γνωμοδοτήσεις ΝΣΚ, σύμφωνα με τις οποίες τούτο συνάγεται τόσο από τη θέση της παραπάνω διάταξης, που είναι ενταγμένη στο άρθρο 25 του ν.2190/1994, που φέρει τον τίτλο «επαναπρόσληψη απολυθέντων», αλλά και, κυρίως, από το όλο πνεύμα και περιεχόμενο αυτής, με κυρίαρχο στοιχείο την επιταγή επιστροφής της ληφθείσας, ένεκα της απόλυσης, αποζημίωσης, που υποδηλώνει τη σαφή βούληση του νομοθέτη περί συνέχισης της διακοπείσης, λόγω της απόλυσης, σχέσης εργασίας (πρβλ. και ΝΣΚ 240/2014). Επιπροσθέτως, ο μέχρι της ανωτέρω απόλυσης χρόνος υπηρεσίας πρέπει να θεωρηθεί ενιαίος, σύμφωνα και με την παράγραφο 9 του άρθρου 17 του ν.2527/1997, με την οποία ρητά ορίστηκε ότι ο χρόνος υπηρεσίας των επαναπροσλαμβανομένων σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 25 του ν.2190/1994 αποτελεί χρόνο πραγματικής υπηρεσίας για κάθε συνέπεια από την επαναπρόσληψη ή την πρόσληψη (ΝΣΚ 299/2013).
22. Με βάση τα όσα παραπάνω αναλύθηκαν, ο υπολογισμός της αποζημίωσης που θα χορηγηθεί στον Λ.Θ., λόγω της αυτοδίκαιης λύσης της έμμισθης εντολής με τη συμπλήρωση του 67^{ου} έτους της ηλικίας του, θα υπολογισθεί με βάση τον συνολικό χρόνο υπηρεσίας που έχει συμπληρώσει στον ίδιο εντολέα (Δημόσιο), ήτοι από 28.4.1981 μέχρι 31.12.2017, ημερομηνία κατά την οποία λύθηκε αυτοδικαίως,

σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 45 του ν. 4194/2013, η ως άνω έμμισθη εντολή. Και τούτο διότι ο ανωτέρω συνδεόταν από τον χρόνο αυτόν (28.4.1981) με το Δημόσιο με σχέση έμμισθης εντολής, όπως κρίθηκε με δύναμη δεδικοσμένου με την 775/1996 αμετάκλητη απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών. Και ναι μεν στη συνέχεια στις 19.8.1993 απολύθηκε, πλην, όμως, επαναπροσλήφθηκε από 19.4.1994, ημερομηνία από την οποία το Δημόσιο υποχρεώθηκε να δέχεται τις υπηρεσίες του, με την ίδια σχέση της έμμισθης εντολής, με βάση την προαναφερθείσα απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών και την 1568/2001 απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας. Εξάλλου, όπως προεκτέθηκε (παρ. 22), ο μέχρι της ανωτέρω απόλυσης χρόνος υπηρεσίας πρέπει να θεωρηθεί ενιαίος σύμφωνα και με την παράγραφο 9 του άρθρου 17 του ν. 2525/1997, με την οποία ορίστηκε ρητά ότι ο χρόνος υπηρεσίας των επαναπροσλαμβανομένων με βάση τις διατάξεις του άρθρου 25 του ν.2190/1994 αποτελεί χρόνο πραγματικής υπηρεσίας για κάθε συνέπεια από την επαναπρόσληψη ή την πρόσληψη (ΝΣΚ 299/2013).

23. Από το παραπάνω χρονικό διάστημα θα αφαιρεθεί μόνο το χρονικό διάστημα από 19.8.1993 έως 19.4.1994, καθόσον με τη διάταξη της παραγράφου 6 του άρθρου 25 του ν.2190/1994 ορίζεται σχετικά ότι «ο χρόνος τον οποίον οι απολυθέντες και επαναπροσληφθέντες κατά τη διαδικασία του άρθρου 25 του ν.2190/1994 διήνυσαν εκτός υπηρεσίας, λαμβάνεται υπόψη μόνο για τον υπολογισμό κατά τις κείμενες διατάξεις ή κανονισμούς της προϋπηρεσίας του και ότι όλοι οι επαναπροσλαμβανόμενοι δεν λαμβάνουν οποιεσδήποτε αποδοχές ή αποζημίωση για το χρόνο από την απόλυσή τους έως την επαναπρόσληψη». Σύμφωνα, δηλαδή, με τη διάταξη αυτή το ανωτέρω χρονικό διάστημα λαμβάνεται υπόψη μόνο για την ένταξη και προαγωγική τους εξέλιξη και όχι ως χρόνος υπηρεσίας για τα λοιπά εργασιακά θέματα, ούτε συνακόλουθα και για τον υπολογισμό της καταβλητέας αποζημίωσης, σε περίπτωση παραίτησης του υπαλλήλου (ΝΣΚ 299/2013, πρβλ. ΑΠ 447, 448/2007, 1392/2003 κ.α.). Σημειώνεται, πάντως, ότι η αφαίρεση ή μη του παραπάνω χρονικού διαστήματος δεν διαφοροποιεί το ύψος της εν λόγω αποζημίωσης, καθώς με 28 έτη διάρκεια της έμμισθης εντολής στον ίδιο εντολέα εξαντλείται το ανώτατο προβλεπόμενο όριο της αποζημίωσης του δικηγόρου, που ανέρχεται σε αποδοχές 24 μηνών.

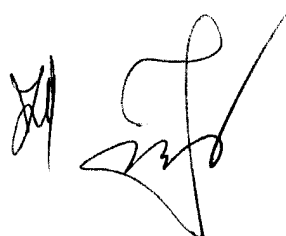
24. Περαιτέρω, για τον υπολογισμό του ύψους της αποζημίωσης που δικαιούται ο παραπάνω δικηγόρος με βάση τον συνολικό χρόνο υπηρεσίας (36 χρόνια, 0 μήνες, 7 ημέρες) δεν μπορεί να ληφθεί υπόψη (εκπέσει) η αποζημίωση που αυτός έλαβε για την απόλυσή του στις 19.8.1993, ή η αποζημίωση που αναλογεί στο χρονικό διάστημα για το οποίο έχει ήδη λάβει αποζημίωση, δεδομένου ότι η μη επιστροφή της καταβληθείσης αποζημίωσης, έχει κριθεί με δύναμη δεδικασμένου με την υπ' αριθμ. 775/1996 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, η οποία έχει καταστεί αμετάκλητη, και με την οποία απερρίφθη σχετική ένσταση συμψηφισμού του Δημοσίου, με την αιτιολογία ότι το ποσό της αποζημίωσης του ενάγοντος δεν είναι επιστρεπτέο και ως εκ τούτου δεν συνιστά νόμιμη ανταπαίτηση του Δημοσίου, δυναμένη να προταθεί προς συμψηφισμό προς την προβαλλόμενη ένδικη αξίωση του ενάγοντος για αναγνώριση οφειλής του Δημοσίου προς αυτόν των αποδοχών του υπερημερίας (βλ. αναλυτικότερα παρ. 6). Σημειώνεται ότι η αποζημίωση που έχει καταβληθεί στον Λ.Θ. έχει ως αιτία την απόλυση, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 8 του άρθρου 5 του ν. 2160/1993, ενώ η εξεταζόμενη αποζημίωση έχει ως αιτία την αυτοδίκαιη λύση της έμμισθης εντολής, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 45 του ν.4194/2013.

Απάντηση

Κατ' ακολουθίαν των προεκτεθέντων, επί των τεθέντων ερωτημάτων, το Β' Τμήμα του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους γνωμοδοτεί ως ακολούθως:

25. Επί του πρώτου ερωτήματος: Ο υπολογισμός της αποζημίωσης που θα χορηγηθεί στον Λ.Θ. λόγω της αυτοδίκαιης λύσης της έμμισθης εντολής με τη συμπλήρωση του 67^{ου} έτους της ηλικίας του θα υπολογισθεί με βάση τον συνολικό χρόνο υπηρεσίας που έχει συμπληρώσει στον ίδιο εντολέα (Δημόσιο), ήτοι από 28.4.1981, αφαιρουμένου μόνο του χρονικού διαστήματος από 19.8.1993 έως 19.4.1994.

26. Επί του δευτέρου και τρίτου ερωτήματος: Για τον υπολογισμό του ύψους της αποζημίωσης που δικαιούται ο παραπάνω δικηγόρος δεν μπορεί να εκπέσει η αποζημίωση που αυτός έλαβε για την απόλυσή του στις 19.8.1993, ή η αποζημίωση που αναλογεί στο χρονικό διάστημα για το οποίο έχει ήδη λάβει αποζημίωση, δεδομένου ότι η μη επιστροφή αυτής έχει κριθεί με δύναμη

δεδικασμένου με την υπ' αριθμ. 775/1996 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, η οποία έχει καταστεί αμετάκλητη.

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ

Αθήνα, 28-03-2018

Ο Πρόεδρος

Αλέξανδρος Καραγιάννης
Αντιπρόεδρος του Ν.Σ.Κ.

Η Εισηγήτρια

Ιωάννα Λεμπέση
Πάρεδρος Ν.Σ.Κ